

Džordža Rikforda stāsts

1969. gadā Džordžs Rikfords, būdams gados jauns pieaugušais, kurš dzīvoja Lesterā, Anglijā, sastapa misionārus no Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas. Sākotnēji Džordžs pretojās misionāru vēstījumam, taču ar laiku sāka ar tiem tikties. Pēc trim intensīviem pārrunu mēnešiem Džordžs kādu ritu pamodās, ieguvus pārlicību, ka Baznīca ir patiesa.

Džordžs ļoti vēlējās dalīties savā jaunatklātajā licībā ar elderiem. Pirms viņš to paspēja izdarīt, elderi informēja viņu, ka viņš nevarēs saņemt priesterību kā Baznīcas loceklis viņa starprasu izcelsmes dēļ — viņam bija arī melnādaino afrikāņu izcelsmes priekšteči.

Kādudien Džordžs pastāstīja kādam tuvam draugam par savu pieredzi ar misionāriem un sāka mācīt šim draugam par pravieti Džozefu Smitu. Viņš atceras: „Stāstot par to, es vienkārši atdzīvojos, mani kaut kas pārņēma, un es vienkārši sāku starot.”

Kaut arī tādējādi no jauna apstiprinājās Džordža licība, viņa bažas par priesterības ierobežojumiem neatstājās. Lūdzot pēc dziļākas izpratnes, viņš saņēma šādu vēsti: „Tev nav nepieciešama pilnīga izpratne par Manu evaņģēliju, lai apņemtos dzīvot pēc tā. Kādēļ gan lai tu neizrādītu savu ticību, pieņemot to, ko tu esi dzirdējis, un neatstātu pārējo Manā ziņā?”

Šī vēstījuma nomierināts, Džordžs lūdzot atbildēja: „Jā, Kungs, es to darišu. Es pieņemu to ticībā. Un, starp citu, paldies Tev, paldies Tev!” Pēc diviem mēnešiem Džordžs tika kristīts, kļūstot par uzticīgu Baznīcas locekli.

1975. gadā, trīs gadus pirms atklāsmes par priesterību, Džordžs izteica ticību taisnīgajam Dievam, rakstot, ka pieņem ierobežojumu „ticībā, bez jebkādam atrunām”. Viņš papildināja: „Es vienkārši jutos pateicīgs, ka uz Zemes atkal ir Tā Kunga priesterība, līdz ar visām no tās izrietošajām svētībām, pilnvarām un pienākumiem. Man šķiet, ka daudz svarīgāk par to, kuram tā ir vai kuram tās nav, ir tas, kā tā tiek izmantota.”

1978. gadā Džordžs uzzināja par atklāsmi, kas priesterību attiecināja uz visiem cienīgiem vīriešiem (skat. 2. oficiālo deklarāciju).

„Kad Džordžs atgriezās mājās, viņš ar [savu sievu] Džūnu visu nakti runāja par to, ko šie jaunami nozīmēs viņu ģimenei. Pārmaiņas bija ievērojamas. Nākamajā ritā Džordžs Rikfords tika ordinēts par priesteri Ārona priesterībā. Pēc diviem mēnešiem viņš tika ordinēts par Septiņdesmito un iecelts par staba Septiņdesmito kvoruma vecāko locekli. Un vēl pēc diviem mēnešiem Džordžs un Džūna Rikfordi tika saistīti Londonas Anglijas templi kopā ar saviem četriem bērniem” („I Will Take It in Faith”).